

Пре него што сутра оправите своје чауше на преговоре са зверима сетите се господо који је данас дан, и шта се, баш негде у ове сате збило у Старом Грацком?!

Знате ли уопште где је то село?! Знате ли да је село уопште?!

Знате ли да већ ево пунолетство Старо Грацко није скуп кућа свијених око праотачког гробља, већ гробље над којим куће туже и наричу...залуд и занавек!

Ту, мало до села је житница. Био сам у њој једаред, у једној вртаци уз сам обод неког шумарка- душу човек да одмори да не зна шта је...

А, знате ли шта се збило у то вртаци, сећате ли се?! Мит!

Један од оних с којим нам ваљда ваља раскинути?!

Мит вели да је баш негде у ове сате житом потекла крв.

Свуд по њему...

Људи су пали ко снопље, а снопље је крварило и свијало до земље како које тело падне, па се поново усправи ал не беласне, нит се злати- већ црвени!

Мит је то! Страшна саблазан којом више не ваља плашити децу да је у тој вртачи, у житу, под сунцем које је све прећутало пало 14 српских глава...

Најмлађа је имала...а најстарија баш толико...колико се умитовима иначе претерује, није свака за веровати а још мање за памтити, помињати, нарицати, причати, писати, мислити да се ишта догодило 23. јула '99. у Старом Грацком, осим прича што докони препричавају и тобож памте живећи у миту, од мита и до мита што га на послетку родна и мека земља покрије. И они су мит.

Нема тог села заправо. Ни те житнице, нит вртаче, нит сам икад седео на самом ободу шумарка, нит је жито крварило...нит то треба више помињати, ако ко и помене ваља га ућуткати да не лаје ко сеоски пси који су слутили трагедију, али...

Коју трагедију?! Не знам?! Нисам чуо, реците ако шта знате али зборите како јесте било а не како сте начули, јер што сте чули то сте пречули, што сте пречули то заборавите, што заборавите нек је просто јер се није ни збило, без у неким бапским причама о житници, 14 глава разасутих по њој, крвавом снопљу и селу које живи зарад гробља...

Ко вам је причао о Старом Градцку?! Лаже! Па не би власт ћутала данас о томе да је збиља, аман, људи...

Мит, вала, исто ко она Грачаница! Опсена ко Пећка патријаршија!

Варка ко Високи Дечани! Лаж ко Газиместан! Празноверје ко Свети Архангели...

Истина је једино да ће сутра ваши чауши отпузати на поклоњење зверима, оним истим који су у Старом Грацком...

Опростите, опет ја у лаж и мит.

Нема тог села надомак Липљана. Ни житнице, рекох. Ни вртаче.

Ни гробова најмлађих који су имали тек...и најстаријег у којег је било...

Није то ни врисак мајки, жена, деце...тек ветар што зазвижди кроз ваше шупље главе и ситне душе па заструже ко вапај...

Упекла звезда овог 23. јула, баш као и ономад '99. над...

Пржи ли и над митом?! Топе ли се воштанице? Падају ли ко жито кад тело падне преко њега па га повије, а оно се крваво усправи и завапи...

Ех, да је стварно тог Старог Гардцка и вртаче на ехо од њега па да напишем које слово о...

Овако, тек 18 година од мита. Имамо ми и старијих, ваљда на њих најпре заборавити па на овај што доконе бабе распредају о њему плашећи децу.

Било је и деце у житу, њих више ништа не може да заплаши...

Мит су, ко крв што се сливала низ стрњику...

Тамо крај села које никад постојало није.

Тек гробље да чува нешто кућа и мит који није за ову врућину...

Пошли људи у поље и...вратили се...

Ко не верује ено му хумки па нек се увери.

Све остало је мит с којим ваља раскрстити...упекла звезда, није време ни за збиљу а камоли мит...

(Два у један)